

EDITORIAL

Any Nou i nou projecte

En estes pàgines donarem en el seu moment complida informació tant de la **Convenció Valencianista Valencianisme2012** celebrada el 21 d'abril, com de la presentació, el 28 de juny, del **Document Marc** allí aprovat, i editat baix el títol **Consens per al futur**. Tant en la celebració de la pròpia convenció com en la reunió multitudinària de la presentació de les conclusions, els participants coincidiren molt majoritàriament en la necessitat de que una estructura política, nova o sorgida d'unes altres ja existents, prenguera cos i es convertira en alternativa i veu del valencianisme que ixque d'eixe consens; encarrec que assumi l'entitat cívica **Convenció Valencianista** sorgida a rant d'estes dos cites.

El passat 16 de desembre, en **Benicassim**, mes de 12 representants d'unes altres tantes localitats, i mes de 30 participants directes, com a colofó a un encontre de dos dies, acordaren, a partir del treball realitzat durant mes de cinc mesos -estudi de la situació social i política actual, anàlisi de la factibilitat de les diferents opcions i realització de múltiples contactes en estructures independents de distintes poblacions valencianes-, que la millor solució passa per constituir un **nou projecte polític**. Un projecte que es vol basat en el **municipalisme**, que es l'actuació política més propera al ciutadà i l'àmbit en el que les accions poden dirigir-se de forma més immediata a solucionar els problemes concrets de les persones, en una **gestió racional** dels recursos que faça el projecte sostenible i en actuacions i fets que es basen en la **transparència** i en la **honoradea**; en definitiva, en oferir un **regeneració** en tots els sentits que estímul a participar als ara desencantats de l'acció política, i a que esta es base en principis i valors universals.

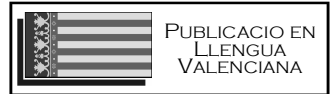
I un d'estos valors es el de la **democràcia**, per lo que eixa estructura, que hui es només una idea, se va a construir des del principi en la participació dels seus membres, llunt de tuteles llimitadores, començant per la de la pròpia entitat **Convenció Valencianista**, que ha manifestat que, una volta aportada l'idea i posat en contacte a les persones, deixa el testic ad estes per a que duguen avant el projecte.

En estos editorials del **Rogle** nos hem mostrat obertament crítics en les estructures polítiques existents, i ho hem fet perquè com a tals era obligació seua donar exemple

d'honoradea i, en canvi, no només no han segut capaços d'evitar la **corrupció**, sino que destacats membres seus han segut protagonistes de denúncies per prevaricació, estafes, malversació de fons públics i enriquiments il·lícits. Hem segut igualment crítics en l'hipocresia que s'encarna en les sigles que tenen representació en les Corts, i en particular, en aquells **representants polítics** que, aupats a les més altes instàncies fa mes de quatre legislatures, han contribuït a destruir el teixit social, l'economia i la cultura valenciana consentint, quan no provocant, la **despersonalisació** del poble valencià, una progressiva desvertebració i un formidable endeutament; i tot açò davant d'un electorat al que han posat una bena en els ulls per a que continue creent en un missatge que desmentixen les seues accions.

Hui mes que mai fa falta una nova estructura política que arreplegue l'autèntic sentit del terme **valencianisme**, que no es un atre que buscar per als valencians les millors condicions de vida en el present i el millor dels futurs possibles, i això passa per unes actuacions fetes, si, en clau valenciana, però sobretot **coherents** en els principis en els que es presenta davant la societat. Hui mes que mai fa falta llevar-li la caraceta ad eixe partit popular valencià que representa justament lo opost a lo que necessitem, fins a un punt tal que els seus representants han convertit a Valencia en paradigma de lo pijor d'esta època: malversació, balafament, paro, mediocritat i sobretot despersonalisació cultural, una manera evident de descohesionar la pròpia societat i aixina desconcertar-la per a continuar traent fruit del clientelisme, de la por, de la falta de compromís i de l'apatia general que eixa falta de sentiment identitari genera.

Hora es ya de que **nous aires** bufen en terres valencianes i, d'una i per totes, nos convertim en gestors de lo nostre, en orgullosos de lo propi, en reivindicadors davant uns governs centralistes que nos han utilitzat com a moneda de canvi cada vegada que ha hagut negociacions al mes elevat nivell, en l'aggravant de fer-ho en la connivència de les seues estructures aci delegades. Hora es ya de ser **lliures** i ser **valencians** i tindre poder de decisió, inclús en el centre de poder de l'Estat, per mig d'una força específica valenciana que represente a una societat específica com es la nostra. En mans de totes i tots està el futur i la possibilitat de participar en este projecte il·lusionant que ya ha començat.

LA CITA

Si busques resultats diferents, no faces sempre lo mateix.

Albert Einstein

SUMARI

- 1
- EDITORIAL: **ANY NOU I NOU PROJECTE**
- 2
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- BIOGRAFIA: **GOERLICH, L'URBANISTE DE LA CIUTAT DE VALENCIA**
- 3
- FRUITES, VERDURES I HORTALICES (LXX): **PARLEM DE L'ESPINAC**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **IGLESIA COLEGIAL BASILICA DE SANTA MARIA DE XATIVA**
- RESENYA BIBLIOGRAFICA: **HABITAR VALÈNCIA**
- 4
- PASSATEMPS
- FAULA: **EL NINO DE NEU**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, però no de divisió, entre nosatres.

AVIS

Finalment el món no s'ha acabat en 2012. Seguirém, per tant, demanant-li que faça fotocopies d'est exemplar per a repartir entre amics i coneguts. I continuarem fent-ho tots els mesos, incansablement, en la gràcia que nos caracterisa. ¿A que ya comença a desijar que el món s'haguera acabat en 2012?

ACTIVITATS CULTURALS GINER DE 2013

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

Convencio Valencianista
www.convenciovalencianista.org
administracio@convenciovalencianista.org

12 Gin (dissabte) 10.30 h. Museu Sant Pio V. Valencia C.

TOTS ELS DIES 9. Homenage a Joaquim Sorolla.
+Info: **Convencio Valencianista**

14 Gin (dilluns) 19:45 h. Seu de l'Aellva.

TERTULIA-TALLER DE PROSA
Llegiran: Obduli Jovaní i Llúcia González Safont
+Info: **Aellva**

El
Rogle
els desija un
FELIÇ
2013

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527
46002 Valencia ciutat
Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

Rogle en Internet

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com
www.pjvalencianista.org

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicacio es la millor forma de col·laborar en nosatres. Tambe pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **colaborador** (12 € a l'any), i t'enviarém a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportacio economica, tambe te quedariem molt agraits. El nostre numero de conte, en **Ruralcaixa**, es:

3082 1222 81 4622492421

BIOGRAFIA

Goerlich, l'urbanista de la ciutat de Valencia

L'arquitecte **Francesc Xavier Goerlich Lleó**, d'arrels centreeuropees (fill del Consul de l'Imperi Austrohongar en Valencia), naixque en 1886 en **Valencia**, ciutat en la que va morir a l'edat de 86 anys. Es considerat un dels principals representants del **casticismo** valencià i fon un dels arquitectes mes determinants en la formacio del perfil arquitectonic del Cap i Casal, ya que la seua trayectoria professional estigues lligada principalment al seu Ajuntament.

El jove Goerlich acabà els seus estudis d'arquitectura en l'any 1914, una formacio que va rebre fora de Valencia. Els primers deu anys eixerci la seua professio en l'ambit privat, entre Valencia, **Osca** i les **Illes Balears**, fins que es va incorporar a l'ambit public al ser nomenat arquitecte del **Ministeri d'Instruccio Publica i Belles Arts**. En esta primera ocupacio oficial tingue oportunitat de realisar intervencions en diferents edificis de l'ambit educatiu, per les quals se li van reconeixer moltes qualitats tals com la rigorositat, bona organissacio i una gran capacitat de treball, motiu pel qual van ser molts els treballs que se li encomanaren.

Accedi a l'Administracio local com a arquitecte municipal de districte, promocionant despuix al carrec de **Arquitecte major**, lloc que va ocupar a partir de l'any 1931, durant la II Republica, continuant en ell al finalisar la Guerra Civil.

Com a arquitecte municipal fon un gran impulsor de les reformes urbanes del centre historic, entre unes atres, l'apertura de l'Avinguda del **Baro de Carcer** (Av. de l'Oest), el traçat de la **Plaça de la Reina**, prolongacio del **Carrer Sant Vicent**, etc.

Adscrit a l'estetica constructiva eclectica, entre academica i historicista, portà a terme el canvi de fisonomia de l'actual Plaça de l'Ajuntament, construint en el seu centre, davant de l'edifici consistorial, un mercat de flors subterraneu, conegut popularment com la "**Tortada de Goerlich**", que desapareixeria en futures reestructuracions.

A lo llarc de la seua vida professional realisa moltes intervencions en edificis historics i tambe en diferents zones de la ciutat, com ara el campanar i la frontera de l'Iglesia de Sant Agusti, el campanar de l'Iglesia de Santa Monica, Passeig de l'Albereda, obres de restauracio en el Museu de Belles Arts, en

l'Universitat de Valencia, remodelacio del Barri de Peixcadors, etc.

Tambe construi edificis emblematics, com l'edifici Barona, el Roig-Vives o el Palauet Burgos, entre molts atres.

El fon el promotor d'un nou urbanisme en el centre historic, substituint les cases de dos o tres plantes per edificis d'inspiracio vertical de huit, nou o mes altures. En la seua epoca se'l considerava l'arquitecte de moda, puix sabé plasmar el gust del client en l'estil de l'edifici; alternant entre neogotic, exotic, moderniste, etc. Tingue defensors del seu treball, i en alguns casos tambe detractors.

El seu treball i la seua popularitat feu que ocupara la presidencia o be la direccio de diferents institucions artistiques, acadèmiques i culturals.

"TORTADA DE GOERLICH"

En 1962, el 11 de juliol (l'estiu passat es complia el cinquantenari del seu obit), el **Museu de Belles Arts Sant Pio V** inaugura quatre noves sales en una magnifica coleccio de pintures donada per l'arquitecte i la seua dona **Trinitat Miquel**, bona part de la qual era herencia de la dona. Generosa contribucio que com a valencians els honra i que dotà als fondos museistics de 130 noves obres, entre pintures i escultures, de les quals destaquen, per ser les preferides de Goerlich, un "Sant Antoni" de **Murillo**, el famos "Sant Vicent" de **Jeroni d'Espinosa** i un "Sant Pere" atribuït a l'escola de **Ribera**. Ya anteriorment havien fet al museu el regal d'un retaule.

Goerlich, que havia construït en la ciutat de Valencia notables obres publiques i privades, no deixava d'insistir en la necessitat de difondre el coneixement i la formacio cultural entre els ciutadans.

EDIFICI BARONA
(GRAN VIA MARQUES DEL TURIA, 70. VALENCIA C.)

Parlem de l'espinaç

L'espinaç és una planta herbàcea (*Spinacia oleracea*) molt cridanera, que pertany a la família de les **quenopodiàcees**. Com passa en la majoria dels vegetals, són molt nombroses les varietats que se cultiven; per tant, la presència de les fulles canvia prou d'acord en la varietat a la que pertanyen: amples i llargues, menudes i estretes, llises, arrugades,

abonyades en ocasions, però sempre tenint en comú totes elles el color verd; de totes les tonalitats, però verd. Les fulles, unides en una roseta, ixen d'un brot més o menys ramificat des d'una forta raïl d'un color violat rogenc que s'estén fins als brots.

És una hortalissa d'hivern molt popular en el mercat espanyol i que goja de gran prestigi com a **verdura alimentícia** per les extraordinàries propietats que posseïx, estant present a diari en les llars en estos dies de fret i d'humitat hivernals. Sense dubte, l'espinaç s'encontra entre les verdures més sanes que té l'home a la seua disposició. És un dels vegetals de major **riqueza vitamínica**, puix el seu contingut en vitamines A, B i C és molt alt, contenint també, encara que en baix percentatge, E i K. No obstant, casi mai s'aprofita l'ample contingut vitamínic de l'espinaç, puix que el mateix es troba en la planta en estat natural i, la veritat, en cru no abellix massa menjar-se-la pel fort amargor del seu gust, desapareixent, en part, les propietats beneficioses des del moment en que es cou per al seu consum. Aixina i tot, és d'apreciar l'alt grau de substàncies mineralisants (coure i –en un elevat contingut– ferro), molt apropiades per als casos d'anèmia i temps de convalescència. L'anàlisi de les fulles de l'espinaç dona el següent resultat: aigua, 92%; proteïnes, 2,30%; hidrats de carboni, 3%; matèries grasses, 0,40%; sals minerals i vitamines, 1%; i cel·lulosa, 0,80%.

El seu cultiu està molt estès per totes les regions espanyoles, però són principalment **València, Alacant i Murcia** les que abasteixen durant la primavera d'hivern i fins a ben avançada la d'estiu, a tots els mercats de l'estat; inclús se n'exporten ad alguns mercats europeus, p.e. a **França i Alemanya**. L'espinaç té una demanda gran, a l'hora que constant, en tot el continent europeu i el seu cultiu s'estén per **Anglaterra, Holanda, Itàlia, Bèlgica, França**, etc.

Les varietats més apreciades són: *Viroflay, Matador, Vital, Viking, Holanda, Estivato, Rei de Dinamarca*, etc. És de remarcar que dita hortalissa no apareix en ningun registre abans del segle XV i que, per supost no fon coneguda en el temps dels romans. El seu consum augmentà a partir del segle XIX en Europa i poc més tart passà al continent americà; com anècdota, en aquell mercat, la popularitat d'uns dibuixos animats representats en la figura de **Popeye**, a qui la seua ingesta insuflava una vitalitat extraordinària, resultà en un fort augment del seu consum general, per lo que els grans cultivadors i comerciants de l'espinaç li erigiren un grandios monument al personage.

RESENYA BIBLIOGRAFICA

AA. VV.

Habitar València. [XXI Jornades Aellva]

Cresol Lliterari, 17. AELLVA. Mosseguello, Valencia, 2012

(283 pàgines)

L'Aellva, en el núm. 17 de la col·lecció "Cresol Lliterari" arreplega les ponències de les "Jornades dels Escriptors" d'enguany. En el lema **Habitar València**, arquitectes, ingeniers i historiadors s'han aproximat a la manera que els pobladors valencians de tots els temps s'han procurat vivenda, estudiant el ric patrimoni arquitectònic i constructiu valencià, aixina com la seua relació en la llengua, la personalitat i la cultura tradicional del nostre poble.

José Aparicio parla de les primeres vivendes del territori valencià: coves i cases ibèriques; **Pablo Rodríguez** ho fa de les alqueries islàmiques; i **José Antonio Carrión**, de la barraca. **Javier Domínguez** diserta sobre la València del Sigle d'Or i el Pla de Tosca, i **Rafael Tamarit**, sobre l'arquitectura del Modernisme a la Modernitat. **Oscar Rueda** i **Agustí Galbis** reflexionen entorn del vocabulari específic de la construcció en llengua valenciana, i **Violeta Montoliu**, sobre els monuments que habiten València.

En conjunt, un interessantíssim llibre, abundantment il·lustrat, que ademés de difondre el nostre ric patrimoni artístic en un llenguatge entenedor, obri noves i suggestives línees d'investigació.

Oscar Rueda

PATRIMONI VALENCIÀ IGLESIA COLEGIAL BASILICA DE SANTA MARIA DE XATIVA

En motiu de complir-se enguany el 600 aniversari de l'elevació a **Colegiata** de la **Iglesia de Santa Maria de Xativa**, el Papa **Benet XVI** li ha concedit **Any Sant Jubilar** per a 2013. Es un bon moment per a recordar la que en Xativa i la comarca es coneguda com la **Seu**.

Conquistada Xativa per **Jaume I** en 1244, l'antiga mesquita es convertida en iglesia major. En 1413 el **Papa Lluïa, Benet XIII**, l'erigix en Colegiata. Es un sigle d'esplendor en el que rep numerosos privilegis i regals per part dels dos Papes xativins, **Calixt III i Aleixandre VI**.

En 1596 els jurats de la ciutat decidixen construir una Colegiata nova en substitució de l'antiga gotica que s'havia construït sobre la mesquita. En 1598 comencen les obres; diverses interrupcions faran que duren mes de tres-cents anys.

En 1973, **Pau VI** la declarà **Basilica Menor**.

Monument

Nacional

des de 1931, te planta de creu llatina, en una

nau central coberta en volta de cano i dos laterals, en voltes baixes, en quatre capelles cada una. Nou capelles mes s'obrin al deambulatori que rodeja el presbiteri. La cupula barroca original, de selleria, caigue en 1886 i fon substituïda per l'actual de ciment.

L'interior te l'austeritat propia de l'estil herreria; les quatre portes, en canvi, son d'influencia diversa: la de l'absis, de 1600, seguix els models de Sebastiano Serlio, les dos laterals, bessones, son barroques, i la frontera es d'inspiracio romanica i bizantina. Davant d'esta ultima, en un atri obert, destaquen les estatuas en bronze de Calixt III i Aleixandre VI de l'escultor **Octavi Vicent**, instalades en 1961.

El campanar, que s'inicià en 1796 i s'acabà en 1877, consta de quatre cossos, arrematats en un temple.

L'altar major està dedicat a la **Mare de Deu de la Seu**, patrona de Xativa. El retaule es del sigle XVIII, pero l'imatge original fon destruïda durant la guerra i l'actual es de 1942, de **Marià Benlliure**.

El museu conserva importants peces d'orfebreria, com el calix de Calixt III, i unes atres obres d'art, com el **retaule de Santa Ana**, o la taula de **Sant Sebastia**, considerada tradicionalment un retrat de **Ausias March**, abdos de **Joan Reixach**.

<p>Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.</p> <p>La solucio a peu de pagina.</p>	<p>1. Se diu de la persona que te molta paciència.</p> <p>2. Varietat salvatge del porc, caracterisat pel seu pel gris, aspre i tupit i pels dos claus llargs que sobreixen de la seua boca. Molt comu en les montanyes espanyoles.</p> <p>3. Se diu de la persona menuda i insignificant que presumix de ser mes de lo que es, com ser mes fort o tindre major disposicio per ad alguna cosa.</p> <p>4. Recipient de vidre que s'ompli d'aigua i servix per a mantindre vius els peixos.</p> <p>5. Se diu de la persona o cosa que ocupa la posicio del mig en una situacio, orde, tamany, etc.</p> <p>6. Capacitat maxima de localitats que te un recint destinat a espectaculs o actes publicos.</p> <p>7. Mamifer remugant de la familia dels cervits, originari dels paisos septentrionals. Posseix unes grans banyes ramificades, es facilment domesticable i s'utilisa per a tirar dels trineus, a mes de poder-se aprofitar la seua carn i pell.</p> <p>PARAULES VERTICALS</p> <p>1. Acachar-se, encollir el cos contra la terra o plegar totes les parts del cos sobre si mateix, be per a passar per un espai reduit, o per a protegir-se d'alguna inclemencia atmosferica, o be per a amagar-se d'algun perill.</p> <p>2. Moure les cames de forma repetida i violenta. Pegar patades en terra com a senyal de protesta o contrarietat.</p>	<table border="1"> <tr> <td></td> <td>1.</td> <td>2.</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>1.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>C</td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>V</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td></td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>H</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td></td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>X</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td></td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>A</td> <td>-</td> <td>-</td> <td></td> </tr> <tr> <td>6.</td> <td>-</td> <td>F</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td></td> </tr> <tr> <td>7.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>N</td> <td></td> </tr> </table>		1.	2.								1.	-	-	-	-	-	-	-	-	C	2.	-	-	-	V	-	-	-	-		3.	-	-	H	-	-	-	-	-		4.	-	-	-	-	X	-	-	-		5.	-	-	-	-	-	A	-	-		6.	-	F	-	-	-	-	-	-		7.	-	-	-	-	-	-	-	N	
	1.	2.																																																																																
1.	-	-	-	-	-	-	-	-	C																																																																									
2.	-	-	-	V	-	-	-	-																																																																										
3.	-	-	H	-	-	-	-	-																																																																										
4.	-	-	-	-	X	-	-	-																																																																										
5.	-	-	-	-	-	A	-	-																																																																										
6.	-	F	-	-	-	-	-	-																																																																										
7.	-	-	-	-	-	-	-	N																																																																										

RONDALLA

El nino de neu

Conta una historia que una volta hi hague un hivern que no deixava de nevar i fea molt de fret. Els chiquets estaven **desijosos** d'eixir al carrer a jugar pero no podien fer-ho, fins que arribà un dia que deixa de caure neu, moment que aprofitaren per a eixir a correr i deixar-se caure damunt del **tapis** de blanca i **tova** neu que s'havia estat formant.

La filla del ferrer, agarrant la neu a **grapats**, en les seues destres mans s'entregà al quefer de molejar-la. -Fare un nino com el germanet que haguera desijat tindre-se digue. Li va eixir un ninet precios, redo, en ulls de carbo i un boto roig per boca. La menuda estava molt contenta en la seua obra i converti al nino en el seu inseparable companyer durant els trists dies d'aquell

gelat hivern. Li parlava, el mimava... Pero pronte els dies començaren a ser mes llargs i els **raigs** de sol mes calits... El nino s'anava **fonent** sense deixar mes **rastre** de la seua existencia que un **toll** en dos carbons i un boto roig. La chiqueta quan el va vore plorà amargament sense consol. Un vellet que buscava la caloreta del sol de l'hivern, li digue dolçament: -Seca les teues llagrimas, bonica, perque acabes de rebre una gran **lliço**. Ara ya saps que no has de posar mai el cor en coses que no tenen consistencia ni fonament i que en breu temps se **desvanixen** i desapareixen.

Traduccio i adaptacio a la llengua valenciana d'una rondalla treta de www.terra.es

<p>GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)</p> <p>Desijosos de desijar/ anhelar/ deletrar/ ansiar: Voler que una cosa succeisca.</p> <p>Desvanixen de desvanir/ evaporar/ esbalair: Fer desapareixer, disgregar les particules d'un cos en un atre.</p> <p>Fonent de fondre/ derretir/ liquar: Passar un cos de l'estat solit al liquid per mig de la calor.</p>	<p>Grapat/ porcio/ monto: Cantitat d'alguna cosa que s'agarra en la ma.</p> <p>Lliço/ ensenyança/ advertencia: Eixemple o accio que nos ensenya la forma de conduir-nos.</p> <p>Raigs/ rajos: Ralles d'energia radiant en la direccio de la seua propagacio que partixen d'un punt.</p> <p>Rastre/ marca: Senyal que deixa un animal o persona en els llocs per a on ha</p>	<p>passat.</p> <p>Tapis/ estora: Teixit gros i de gran tamany que pot estar decorat en figures i dibuixos fets en fils de diferents colors, o be pot ser llis. (Usat en el text en el sentit figurat de mant).</p> <p>Toll: Clot a on s'ha depositat l'aigua de la pluja.</p> <p>Tova/ molla/ esponjosa: Que no opon resistencia quan es pressiona.</p>
---	---	--

Solucio:

Verticals: 1. AJOPIR 2. CAMEJAR

1. PACIENÇT 2. JAVALI 3. MILHOMENS 4. PEIXERA 5. MIJÀ 6. AFORAMENT 7. REN

I RECORDA...La nostra primera paraula es **ajopir**. Se diu que està **ajopit** ad aquell que està acachat o encollit. L'accio i efecte d'ajopir o ajopir-se es **ajopiment**. Eix. *El conill permaneixia ajopit entre les herbes mentres passaven els caminants.*

La nostra segona paraula es **camejar**. Un **cameig** es l'accio de moure repetidament i en força les cames. Se diu **camejador** ad aquell que cameja molt. Eix. *El chiquet cridava i camejava en braços de sa mare perque volia que el deixaren en terra. / El public començà a chiular i camejar quan anunciaren la suspensio de la funcio.*